

[Arbejds- og Socialministeren.]

tilstrækkelige Erfaringer. Endvidere medtager Forslaget kroniske Kulilteforgiftninger. Akutte Kulilteforgiftninger omfattes allerede af Loven i dens nuværende Skikkelse, men kroniske Forgiftninger har ikke hidtil været medtaget. Disse Forgiftninger kan navnlig opstaa under Arbejde med Motorer, der drives ved Gengas, hvad der jo under Krigen har været meget almindeligt for Motorkøretøjer, men kan f. Eks. ogsaa opstaa ved Anvendelse af Benzin eller ved Arbejde med Opfyring i Centralvarmeanlæg.

Selv om de foreslaaede Bestemmelser vil kunne have nogen Betydning for fremtidige Forhold, har de dog navnlig Hensiktsfuldhed paa allerede indtrufne Tilfælde, og da det maa anses for rimeligt, at de Arbejdere, der under Krigen har paadraget sig Sygdomme, som efter den gældende Lov ikke berettiger til Erstatning, nu faar Adgang til Erstatning, er det foreslaaet at give Lovens Bestemmelser om Erstatning for Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af Erstatningsstoffer, og for kroniske Kulilteforgiftninger tilbagevirkende Kraft til 1. Oktober 1943. Denne Dato er valgt, fordi der omtrent ved den Tid forelaa et Udkast til et Lovforslag, men det blev ikke gennemført, da Lovgivningsmagten jo dengang var ophørt at fungere, og Ministeriet fandt, at Ændringerne, om hvilke der i øvrigt dengang heller ikke var Enighed mellem Parterne, var for betydningsfulde til, at de kunde gennemføres ved Lovanordning. Efter Besættelsens Ophør har Fremsættelsen af Lovforslaget beroet paa Forhandlinger om visse Ændringer i det oprindelige Forslag, som de seneste Erfaringer har givet Anledning til.

Foruden de nævnte Ændringer, der særlig er betinget af Ønsket om at inddrage krigsprægede Arbejdsprocesser under Forsikringen, omfatter Forslaget ogsaa andre Ændringer, som det efter Erfaringerne i de senere Aar har vist sig ønskeligt at gennemføre.

Saaledes er samtlige Hudsygdomme, som er bevirket af Stoffer, der kan fremkalde Forgiftninger, som efter Loven kan begrunde Erstatning, nu medtaget under Forsikringen, da det maa anses for rimeligt, at ikke blot Forgiftninger, men ogsaa Hudsygdomme, der skyldes et bestemt Stof, giver Anledning til Erstatning, bl. a. paa Grund af de bevismæssige Tvivl, en Sondring vil kunne medføre.

Herudover er der foreslaaet visse mindre Ændringer i den gældende Lov, som tilsigter at raade Bod paa enkelte Urimeligh-

heder, som Loven har kunnet give Mulighed for.

Medens Forslaget i det hele betyder en Udvidelse af Omraadet for Forsikringen, er der dog en enkelt Indskrænkning i Forhold til tidligere. Det foreslaas nemlig, at kun kroniske og kronisk recidiverende Hudlidelser medtages under Forsikringen. Denne Ændring, som maa anses for nødvendig af bevismæssige Grunde, fører Loven tilbage til den Skikkelse, den havde før 1938.

De Udgifter, som Gennemførelsen af Lovforslaget vil medføre, kan ikke beregnes med blot nogenlunde Sikkerhed, men det maa antages, at de ikke vil blive betydelige. Udgifterne til Erstatninger for den allerede forløbne Tid maa bæres af Statskassen, da Forsikringsselskaberne jo ikke har haft Mulighed for at dække Udgifterne ved Præmieforhøjelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver herefter den højtærede Indenrigsminister Ordet, for at han kan fremsætte det andet af de i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 87 af 13. Marts 1942 om Ændring i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet og i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.*

I Medfør af Apotekerloven af 1932 og den samtidige Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden faar de Landapotekere, som af deres Apotek har en aarlig Nettoindtægt paa under 6 000 Kr., et Tilskud fra Apotekerfonden paa 75 Kr. for hvert 100 Kr., Nettoindtægten mangler i 6 000 Kr. Af dette Tilskud refunderer vedkommende Kommune $\frac{1}{3}$ til Apotekerfonden, hvis Apoteket er oprettet efter 1. Januar 1914, og for Apoteker, der er oprettet før denne Dato, kan det ved Ledighed gøres til en Betingelse for deres Opretholdelse, at Kommunen yder en lignende Refusion.

Da denne Tilskudsgrænse paa 6 000 Kr. blev fastsat, havde de ældste apoteksansatte Farmaceuter 6 716 Kr. i aarlig Løn. Ved midlertidig Lov af 13. Marts 1942 blev Tilskudsgrænsen forhøjet til 8 000 Kr. for Aarene 1941—43, idet den højeste Farmaceutlønning siden 1932 var steget til 8 220 Kr. aarlig. Ved Lovanordning af 21. December 1944 forlængedes Loven uforandret for yderligere 1 Aar. Under Hensyn